

“মৰমৰ সোন-তুমি সকলো মানুহৰ কল্যাণকাৰী হয়, তুমি বহুতৰে কল্যাণ কৰিব লগা আছে, অশৰীৰী হবলৈ অভ্যাস কৰাৰ লগতে সেৱাও কৰিবা”

প্ৰশ্ন:- কোনটো এক কথাত বাবাও ডাৰমাৰ ঘটনা বুলি কৈ মনে মনে থাকে ?

উত্তৰ:- সন্তানে যি বহুত সময় বাবাৰ পালনা লৈ পুনৰ মায়াৰ বশ হৈ যায়। বিয়া পাতিলৈ কৰবাৰ পৰা কবালৈ গুচি যায়। আচৰিত হৈ পলায় যায় তেতিয়া বাবা ডাৰমাৰ পূৰ্ণ নিধাৰিত ঘটনা বুলি কৈ মনে মনে থাকে। বাবাই জানে এই যজ্ঞত বিঘ্ন আহে। বাবাই চিন্তা হয় সন্তানে নাম ৰূপত ফাঁচি নাযায় যেন। মায়া বহুত ভিঘ্ন আনে এই কাৰণে বাবা মত দিয়ে, তুমি মায়াৰ পৰা ভয় নাখাবা। বাবাৰ স্মৰণত বিজয়ী হোৱা।

ধাৰণা:

১ পিতাৰ শৰণত আহিবলৈ বুদ্ধিৰে বেহদ অসীম সন্যাস কৰিবা। পুৰণী দুনীয়াখন আৰু দেহক পাহৰি আত্মা অভিমানী হবলৈ যত্ন কৰিবা।

২ আমি ব্ৰাহ্মণ সৰ্বৰ মনোকামনা পূৰ্ণ কৰোওঁতা হয়- এই নিচাত থাকিবা।

বৰদান:- পোহৰৰ স্বৰূপৰ স্মৃতিৰে ব্যৰ্থৰ বোজাৰ পৰা পাতল হৈ তীব্ৰ পুৰুষাধী হোৱা:-

- যি নিজৰ আপোন পোহৰ স্বৰূপৰ স্মৃতিত থাকে তেওঁত ব্যৰ্থক সমথলৈ পৰিৱৰ্তন কৰাৰ শক্তি থাকে। তেওঁ ব্যৰ্থ সময়, ব্যৰ্থ সংগ, ব্যৰ্থ বাতাবৰণক সহজে পৰিৱৰ্তন কৰি দ্বি পোহৰৰ দৰে হৈ যায়। লগতে ব্ৰাহ্মণ পৰিয়ালৰ সম্বন্ধত, সেৱাৰ সম্বন্ধটোও পাতল হৈ থাকে। তেওঁ সম্বন্ধ কোনো পুৰণী সংস্কাৰ বা সংসাৰৰ লগত নাথাকে। কোনো দেহধাৰী ব্যক্তি বা বস্তুৰ ফালে তেওঁৰ আকৰ্ষণ নহয়। এনে তীব্ৰ পুৰুষাধী সন্তানে সহজে পৰীৰ স্থিতি প্ৰাপ্ত কৰিব পাৰে।

শ্লোগান: নিচিন্ত সম্মাট হবলৈ হলে দেহ মন ধন প্ৰভুক সমৰ্পিত কৰি দিয়া।

